

an ab aliquo possit institui hæres, et quid in paganis, et judæis, num. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 3 part. 6.—pater, an habeat filios in potestate, et an eis pupillariter substituere possit, n. 3 l. 5 tit. 5 part. 6.—si sit pater, an filii catholici ejus hæreditatem habere possint, r. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—si revertatur ad fidem, an ei sint restituenda bona, n. 3 dict. l. 7 per text. ibi.—Et quid de fructibus, ibid. in n. 6.—Hæreticus si sit clericus, ecclesia debet habere bona sua; et intra quantum tempus illa petere teneatur, n. 9 dict. l. 7 t. 7 p. 6.—etiam post mortem accusari potest, et qualis præscriptio impediatur cognitionem, et pronuntiationem super isto crimine, n. 3 l. 7 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—Et an mulier, quæ matrimonium scienter contraxit cum hæretico, admittat dotem, n. 3 l. 2 tit. 2 p. 7.—Hæreticus an commissio jam crimine possit bona sua alienare, et ante sententiam ipse illarum rerum verus dominus esse credatur, n. 2 et 3 l. 4 tit. 2 part. 7, et n. 7 l. 4 tit. 26 part. 7.—Et in quibus hodie bona hæreticorum applicentur, et quando propter hæresim perdantur, vel non, n. 2 et 3 l. 8 per text. ibi, tit. 13 part. 7.—Hæreticus dicitur quis variis modis, n. 4 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 26 part. 7.—à quolibet de populo accusari potest, et quare, n. 4 et 2 l. 2 per text. ibi, t. 26 part. 7.—à quibus iudicibus puniri possit, et quando debeat remitti ad iudicem delicti, et qualiter in causa hæreticorum procedendum, n. 2 l. 2 tit. 26 part. 7.—non relapsus, si continuo et statim ad fidem redeat, an corporaliter sit puniendus, ibidem in n. 3.—Et quando dicitur continuo seu confestim ad fidem redire, dict. n. 3.—Hæretici relapsi sine aliqua audientia sunt iudicibus sæcularibus remittendi, dict. n. 3.—Hæreticum rediens ad fidem, licet evitet pœnam mortis, non tamen evadit pœnam perpetui carceris, dict. n. 3.—patronus, an reversus ad fidem recuperet jus patronatus, et alia bona, dict. n. 3 quæst. 2.—an dicatur ille, qui dicit se tenere, et credere id, quod ecclesia tenet et docet, si per testes contrarium sit ei probatum, et quando, dict. n. 3 dict. l. 2 tit. 26 part. 7.—damnatus de hæresi si non pœnituit, curiæ sæculari tradi debet, ibi in n. 4 cum aliis ibid.—Et quid in clerico committente istud crimen, ibidem.—Hæretici credentes hæresim, qui et quales dicantur, et quando, n. 7, et 8 et 10 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7.—Hæreticus an dicatur ille, qui libros hæreticorum recepit, nisi statim destruxerit, n. 8 l. 2 tit. 26 part. 7.—pœna ignis puniri debet, num. 9 dict. l. 2 per text. ibi.—an dicatur ille, qui alimoniam, vel pecuniam hæreticis dat, et quando, ibi n. 10.—dicitur ille, qui credit erroribus hæreticorum, et ut talis pœna mortis venit puniendus, ibid. in n. 11 dict. l. 2.—Et quibus bona hæreticorum pertineant, n. 2 et 3 l. 7 tit. 7 part. 6, et n. 3 l. 8 tit. 25, et n. 12, 13 et 15 dict. l. 2 tit. 26 part. 7.—Hæretici an dignitates et officia publica habere possint, et quid in redeuntibus ad fidem, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 26 p. 7.—neque filii eorum non possunt obtinere beneficia ecclesiastica, neque officia honoris, neque poterunt esse medici, neque chirurgici, dict. n. 4 dict. l. 4 cum aliis ibidem.—et de pœna receptatorum hæreticorum, n. 4 l. 5 per text. ibi,

tit. 26 p. 7, et n. 4 l. 6 ibi.—Hæreticus pater an à filio receptari possit, et quando, n. 4 l. 6 tit. 26 part. 7.

HERMAPHRODITUS utrum baptizare possit imminente necessitate, n. 10 l. 3 tit. 4 part. 1.

HYPOCENTAURI, qui dicauntur, et nunquam fuerunt visi in rerum natura, num. 4 l. 21 tit. 11 part. 5.

HYPOCRAS, iste in multis locis doctissimus vir appellatur, n. 4 per text. ibi, l. 4 tit. 23 part. 1.

HYPOTHECAM generalem habens aliquis creditor, et specialem ad certam rem, si illa res specialiter hypothecata esset sufficiens ad consequendum debitum, an possit primus creditor agere ex generali contra secundum creditorem habentem in aliis rebus specialem hypothecam, n. 9 l. 7 tit. 18 part. 5.—hypotheca generalis in quibus differat ab speciali, dict. n. 9.—Et an furtum committat rem hypothecatam sub generali hypotheca vendens, ibidem.—Hypotheca generalis facta inquilino, an eum tutum faciat ut ab emptore rei sibi locatæ ante tempus ejici non possit, n. 3 l. 73 tit. 18 part. 5.—aliquorum honorum si renuntiantur à possessore majoriæ, an tunc alienationem facere videatur, ita ut tanquam alienans res majoriæ incidat in pœnam juris, n. 4 quæst. 21 leg. 10 tit. 26 part. 4.—Hypothecam bonorum habens præfertur omnibus aliis habentibus privilegia personalia, num. 3 l. n. 9 tit. 3 part. 4.—Hypotheca sequitur ipsam rem; et quid si hypotheca fiat in fraudem chirographarii deponentis vel depositarii, ibid.—Et an fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis etiam contra creditores, licet sint depositarii, et quando istud procedat, et verum sit, et in quibus delictis, n. 9 l. 9 tit. 3 p. 5.—Et an tutor possit hypothecare res minoris generaliter, vel specialiter sine iudicis decreto, et quando, n. 2 et sequent. l. 4 t. 5 p. 5.—Hypotheca bonorum ecclesiæ, an sit Prælati prohibita, et an idem sit in tutoribus, vel curatoribus, dict. n. 2.—rei emptæ an teneat, si emptor emendo rem venditorem ultra dimidiam justii pretii deceperit; et an quando tale remedium intentatur, emptor teneatur ad interesse, vel quod rem ab hypotheca liberet, num. 8 ad fin. l. 56 tit. 5 part. 5.—in quibus illatis in domum conductam locum habeat, et quando, et quid in rebus minoris, n. 2 et 4 l. 5 tit. 8 part. 5.—Et quid si conducens domum hypothecavit certas res pro pensione, an aliæ res sint etiam tacite hypothecatæ, ibidem.—Et an statutum loquens in pignore habeat locum in hypotheca, n. 4 l. 1 tit. 13 part. 5.—Hypotheca an habeat locum in servitutibus urbanis, vel rusticis, vel in re communi, et pro qua parte videatur obligata talis res; et quid in jurisdictione jus patronatus, et jus pedagii, n. 2 l. 2 tit. 13 part. 5.—Et an in generali hypotheca omnium bonorum veniant venalia, n. 4 l. 3 tit. 13 part. 5.—Hypotheca generalis omnium bonorum, an extendatur ad res, quarum dominium competit obliganti jure singulari, et an extendatur ad nomina debitorum, n. 5 tit. 13 part. 5.—Et an utile dominium repellat hypothecariam, dict. n. 5 post princip.—Et an quærenda veniant non solum in expressa hypotheca bonorum, sed etiam in tacita, ibidem.—Hypotheca an extinguatur per aditionem, vel detractionem qualitatis circa ipsam rem,

gloss. l. 13 tit. 13 part. 5.—Et an meliorationes factæ in re hypothecata solvi debeant facienti, sive à creditore, vel à tertio fant, ibid. n. 3 et 5.—Hypothecaria actio an detur contra tertium, quando debitor rem alienam alicui obligavit, n. 4 l. 7 tit. 13 part. 5.—actio advocat ad se nudam possessionem, et qualiter sit formandus libellus in hac actione, n. 3 l. 14 tit. 13 part. 5.—Et an in hac actione veniant fructus, vel interesse causatum ex mora, n. 3 dict. l. 14.—Et quid si debitor hypothecavit rem cuidam, et ante ipsius traditionem alteri obligavit, quid tunc primus creditor agere possit; et an admittatur facta discussione contra debitorem, n. 3 dict. l. 14.—Et quid si debitor, qui bona hypothecavit, constituat se ea nomine creditoris possidere, dict. n. 3.—Et an hoc procedat in tacita hypotheca legali, et in dote, mota super hac lite, ibi n. 7 et 8.—Hypothecaria actio an detur creditori ad fructus rei pignoratæ nondum traditæ, n. 2 et 3 l. 16 per text. ibi, tit. 13 part. 5.—Et an hypothecaria actione veniant fructus extantes, vel nondum percepti, n. 4 dict. l. 16.—Et si creditor dicat rem sibi alio possessam fuisse antea sibi hypothecatam, ipse possidens neget, quid tunc ipse creditor probare teneatur; et an sufficiat probare debitorem possedissem, licet non probet illum esse dominum, n. 4 l. 18 tit. 13 part. 5.—Et an possessori condemnato in hypothecaria duret istud jus offerendi debitum creditori, quousque suscipiat iudicium super actione iudicati, n. 3 ibidem.—Et quid in muliere agente hypothecaria contra tertium possessorem pro sua dote, dict. n. 3.—Et an mulier habeat privilegium prælationis in bonis mariti ratione dotis, et an idem sit in marito, n. 4 l. 23 tit. 13 part. 5.—Et an bona mariti, vel socii sint tacite hypothecata pro restitutione dotis, et quando; et quid si tempore contractus facti factum pactum, quod bona mariti non essent ita hypothecata, et pactum istud fuit juratum, ibid. in num. 2.—Et an virtute hujus tacitæ hypothecæ agi possit contra debitorem mariti, ibidem.—Et an bona hæredis acceptantis hæreditatem viri sint tacite obligata pro dote, ibidem.—Et an pro securitate dotis certa res sit specialiter hypothecata, an tunc tacite hypothecata, habeant locum in aliis bonis, ibidem.—Et quid plus uxor facere possit virtute hujus tacitæ hypothecæ in bonis mariti, dict. n. 2 usque ad fin.—Et à quo tempore incipiat ista hypotheca, an à tempore promissionis, et contractus matrimonii, vel à tempore solutionis dotis, ibidem.—Et an extraneus dotans, si paciscatur dotem sibi restitui, habeat istam tacitam hypothecam in bonis mariti, dict. n. 2 ad fin.—Hypotheca an habeat locum in donatione propter nuptias, dict. n. 2 in fin.—Et an bona tutorum, vel curatorum, vel aliorum administratorum, vel hæredum ipsorum, sint pro sola administratione tacite obligata, et quando, dict. n. 2 dict. l. 23 tit. 13 part. 5.—Et an curator furiosi tacite videatur obligare bona sua, sicuti in curatore minoris, ibidem.—Et an bona patris sint tacite obligata pro bonis adventitiis filii sui, et an tunc filius sit potior, et cæteris creditoribus præferatur, n. 2, 3 et 6 l. 24 t. 13 part. 5 per text. ibi.—Et an ista hypotheca nascatur post mortem patris, vel statim, ibid. in n. 7.—Et an quando pater

alienavit bona filii sui adventitia, filius posset agere actione reali contra possessores talium bonorum, nulla prius facta discussione in bonis patris sui, n. 9 dict. l. 24 tit. 13 part. 5.—Et an omnia bona tributarii sint hypothecata pro solvendo tributo Regis, n. 2 l. 25 tit. 13 part. 5.—Et ratione tacitæ hypothecæ fiscus præfertur cuicumque dict. n. 2 in fin.—Et an et quando in delictis fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis, ibid. in n. 6.—Et an hona contrahentis cum ecclesia sint ei tacite hypothecata pro implemento contractus, dict. n. 6.—Et an in tacita hypotheca veniant etiam omnia bona futura, n. 3 l. 26 tit. 13 part. 5.—Et an legatarii habeant tacitam hypothecam in bonis defuncti pro consequendo legato eis relicto, et cujus effectus sit hæc tacita hypotheca; et quid hodie cum legata debeantur etiam non adita hæreditate, n. 8 dict. l. 26.—Et an ratione hujus tacitæ hypothecæ legatarii præferantur creditoribus chirographariis, dict. n. 8 in princ.—Et an testator possit prohibere, ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis, ibi.—Et an bona patris sint tacite obligata pro legitima filiorum, vel pro ipsius supplemento, dict. n. 8 in fin.—Et an aliquid credens ad fabricandam domum habeat in tali re tacitam hypothecam, ibi n. 9 et 10.—Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris, sive sit ei tacite, vel expressè hypothecata, n. 1 et 2 l. 27 tit. 13 part. 5, et n. 4 l. 28 ibidem.—Et an ex generali hypotheca bonorum præferatur primus creditor in bonis postea acquisitis, ibidem.—Et quid si res hypothecata sit perempta, ita quod primus creditor non potest agere hypothecaria contra possessorem, an tunc agere possit ad pretium reductum ex illa re vendita, ibid.—Et an supradicta procedant in pignore prætorio, ibidem.—Et an fiscus, vel mulier anterior tempore præferatur aliis creditoribus, qui in refectionem rei nummos dederunt, n. 3 l. 4 et 29 tit. 13 part. 5.—Et an impensa funeris præferatur aliis quibuscumque debitis defuncti, ut prius solvi debeat, n. 6 l. 50 tit. 13 part. 5.—Hypotheca expressa majoris est effectus, quàm tacita, n. 4 l. 33 tit. 13 part. 5.—privilegiata, vel non privilegiata, an et quando ad hæredes transeat, n. 6 dict. l. 33 tit. 13 part. 5.—generalis, et specialis in quo differant, n. 6 l. 37 tit. 12 p. 5.—Et an secundus creditor possit agere hypothecaria, si primus rem hypothecatam vendat extraneo; et an et quando iste secundus creditor habeat jus offerendi emptori extraneo, n. 2 l. 46 tit. 13 part. 5.—Et qualis creditor præferri debeat, et an habens hypothecam contra alios creditores, si bona debitoris non sufficiant, gloss. l. 41 per text. ibi tit. 14 part. 5.—Hypotheca, et pignora liberantur per novationem legitime factam, n. 2 l. 19 tit. 14 part. 5.—quæ est pro legatis, an per testatorem remitti possit, et quare, n. 4 l. 32 t. 19 part. 6.

HISPALIS à quo condita sit: et aliqua de ea vide per n. 8 l. 77 tit. 18 part. 3.

HISPANIA habet provincias sex, num. 4 l. 7 tit. 22 part. 2.

HISPANI computant annos Domini ab ejus nativitate, n. 28 in procem. part.—majorem habuerunt legalitatem, quàm aliæ nationes, num. 4 per text. ibi, l. 2

t. 18 part. 2.—semper habuerunt magnam devotionem ad limina Petri et Pauli: et alia in laudem Hispanorum vide ibidem.—quare sint audaciores, quam homines alterius Provinciae, n. 2 l. 7 tit. 22 part. 2.

HISTRIONES, qui dicantur, et an sint in statu damnationis, et quales, n. 4 l. 12 tit. 20 part. 1.—sunt infames, et quid antiquitus, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 7.

HOMAGIUM à castellano acceptum per Regem novum extenditur ad successores castellani, n. 2 l. 21 tit. 13 part. 2, et n. 3 l. 4 t. 23 part. 4.—fieri debet novo Regi pro castris, et locis à mortuo Rege donatis, num. 2 l. 21 t. 13 p. 2.—Regi debet praestari à filiis jure haereditario patribus succedentibus, et quare, n. 1 l. 23 t. 13 part. 2.—universitatis ligat non solum vivos, sed etiam ejus successores, n. 10 in princip. l. 5 tit. 13 part. 2.—et juramentum an sint idem, et an interpositio homagii firmet contractum minoris, sicut juramentum, num. 3 l. 26 tit. 11 part. 3.—Et an in homagio insit simul juramentum, et in quo homagium, et juramentum differant, vel concordent dict. n. 3.—Homagium quid sit, et in quo differat à juramento, dict. n. 3.—sumitur pro fidelitate in multis legibus Partitarum, dict. num. 3.—Et quae sit poena non servantis homagium, dict. num. 3 post. med. dict. l. 26 tit. 11 part. 3.—Homagium in Francia idem appellatur, quod vassallagium in Italia, et quid apud nos, gloss. in proem. tit. 23 part. 4.—Et an istud nomen sit ab antiquis, vel à novis Imperatoribus introductum, ibidem.—Homagii diffinitionem, vide per n. 3 per text. ibi, l. 4 tit. 23 part. 4.—Homagium an sit introductum de jure civili, seu scripto, an verò moribus et diuturno consensu, dict. n. 3 dict. l. 4.—habet aliquam speciem servitutis, et quae jura aliquis habeat in homine suo ratione homagii, ibid. n. 4.—quod fit novo Regi, et à substituto castellani, quod sit, ibid. in n. 3, et ibi vide de homagio generosi.—qualiter à vassallo recipiente feudum domino fieri debeat, n. 4 per text. ibi, l. 3 tit. 26 part. 4.—Et an feudatarius possit illum homagium facere per procuratorem, ibidem.

НОМІДА, an possit Papa cum eo dispensare, n. fin. l. 6 tit. 3 part. 1.—non est ille, qui jussu iudicis aliquem interfecit, n. 1 l. 17 tit. 6 part. 1.—an dicatur ille, qui hominem monstruosum occidet, n. 1 l. 4 t. 8 part. 7.—Et quid de illo, qui fecit mulierem abortari, ibid. in dict. n. 1.—Et an poena homicidæ puniatur ille, qui occidit illum, qui ducebatur ad furcas, n. 2 dict. l. 1.—Et an poena homicidæ puniatur ille, qui ad mandatum tyranni aliquem occidit, ibidem in n. 3 l. 8 ibi.—Et an poena homicidæ puniatur ille, qui se defendendo aliquem occidit, et quando, gloss. l. 2 tit. 8 part. 7.—Et quid si ut se defenderet, aliquem tertium posuit coram se, et ille occisus fuit, ibidem in n. 3, et de hoc vide in verbo *Pœna homicidæ*.—Homicida, sive nobilis, sive ignobilis sit, qualiter puniatur, et quid si proditorie occidat, num. 1 l. 13 tit. 8 part. 7.

HOMICIDIUM causat irregularitatem, n. 2 l. 32, et ibi l. 33 tit. 3 part. 1.—est duplex, unum spirituale, quod extenditur ad omnem iniquum nocendi modum, aliud corporale per caedem hominis, n. 3 tit. 6 part. 1.—in

clericis est depositione dignum, n. 2 l. 61 tit. 6 p. 1.—calificatum est degradatione actuali dignum, n. 3 dict. l. 61, et vide supra in verbo *CLERICUS*.—ubi lege civili vel canonica fieri permittitur, an faciens mortaliter peccet, n. 15 in med. l. 3 tit. 16 part. 2.—filii potius permittitur propter necessitatem famis, quam traditio castelli, n. 3 per text. ibi, l. 8 tit. 17 part. 4.—servi dominum suum à morte defendendo factum an puniri debeat, n. 8 per text. ibi, l. 5 tit. 21 part. 4.—incepta à pastoribus, gloss. in proemio tit. 8 part. 7.—an dicatur, si aliquis occidat hominem monstruosum, n. 1 l. 1 t. 8 part. 7.—si committatur in eum, qui ducebatur ad furcas, an occidens poena homicidæ puniatur, ibi n. 2.—si fiat ad mandatum tyranni, an excuset facientem, et quando, n. 2 dict. l. 1, et n. 3 l. 8 tit. 8 part. 7.—debet puniri sic, si fiat ad defensionem, et quae in ista defensione perpendi debeant, et debeant considerari, gloss. l. 2 tit. 8 part. 7.—factum per patrem, fratrem, vel maritum, in eum, qui per vim uxorem stuprare volebat, an sit punibile; et quid in occidente latronem, vel depulatorem agrorum, vel transfugam, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—commisum casu fortuito, qualiter puniatur, gloss. l. 4 ibid. per illum text.—Et quid si culpa praecessit casum homicidii, et qualis ista esse debeat, et ex quibus ille culpatus videatur, et alia in hoc vide per gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—Homicidium commissum in dormientem, qui aliquem offendebat, an sit punibile, n. 6 dict. l. 3.—si per ebrium committatur, qualiter puniatur, n. 7 dict. l. 3 per text. ibi.—quando imputetur medico, vel chirurgico, n. 2 et 3 cum sequent. l. 6 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—si committatur per castigantem aliquem, qualiter ipse veniat puniendus, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—sive per nobilem, sive per ignobilem committatur, qualiter debeat puniri, et quid si proditorie fiat num. 1 l. 13 tit. 8 part. 7.

Homo ex septennario constat, et ex septem membris, n. 1 in proemio part. 1.—plus crescere potest in bonitate, quam in malitia, n. 1 l. fin. tit. 2 part. 1.—etsi peccaverit, remedium habet, diabolus verò non, n. 14 in proemio tit. 5 part. 1.—nasci non potest sine peccato originali, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 1.—quilibet instante necessitate baptizare potest, gloss. l. 3 tit. 4 part. 1.—dicitur minor mundus, n. 2 l. 4 tit. 9 part. 2.—participat cum omnibus creaturis, n. 1 l. 2 tit. 23 part. 2.—muliebria passus est infamis ipso facto, etiam absque sententia, neque potest esse advocatus, n. 6 l. 3 tit. 6 part. 3.—semel ad malitiam deditus, facile est quodcumque malum adinvenerit, n. 1 l. 9 tit. 7 part. 3.—Homines boni diligi debent, et semper vincunt, et Deus eos diligit, n. 1 in proem. tit. 19 part. 3, et n. 7 l. 3 tit. 27 part. 4.—mali expelli debent ab omni honore, quia serviunt Diabolo, et sunt sine conscientia, ibidem in dict. num. 1.—Homo est nobilissima creatura, n. 4 l. 23 tit. 31 part. 3, et num. 1 l. 26 tit. 1 part. 7.—Homines in collecta sunt exequendi et taxandi secundum ipsorum qualitates, num. 8 l. 20 tit. 32 part. 3.—Homo, et de ipsius, et conditionis humanæ dignitate, num. 1 in proemio 4 part. per text. ibi.—eo ipso, quod homo

est, intelligere et cognoscere debet suum auctorem, ibi num. 4.—non potest allegare coactum fuisse ad coitum per sponsam de futuro, in ipsa verò est secus, n. 8 quaest. 2 l. 3 tit. 1 part. 4.—Homines de *mansata* idem est, quod *solariegos*, n. 3 l. 3 tit. 23 part. 4.—Et isti si alibi conferentes mansatam amittunt, neque illam vendere possunt, ibi n. 4.—Homines richi, qui dicantur, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 23 part. 4.—Et qualiter pro rapina puniantur, v. n. 7 l. 11 tit. 23 part. 4.—Homines boni sunt premiandi, mali verò puniendi, quod ad Principem spectat, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 3.—Homo non dicitur posthumus antequam nascatur, n. 3 l. 20 tit. 1 part. 6.—Et excepto Principe omnis homo est sub lege, n. 3 in princip. l. 52 tit. 9 part. 6.—Homo ceteris creaturis nobilior est, n. 1 l. 26 tit. 1 part. 7.—integer non dicitur infamis, et mortuo assimilatur, n. 6 l. 7 t. 6 p. 7.—monstruosus si ab aliquo occidatur, an poena homicidæ puniatur, n. 1 l. 1 tit. 8 p. 7.—si contra naturam luxuriatur, qualiter veniat puniendus, n. 1 in proem. tit. 21 part. 7 cum aliis gloss. ibidem.—an prius quam mulier torqueri debeat, si omnes simul veniant torquendi, n. 2 l. 3 tit. 30 part. 7.

HOMO LIBER, an per pactum possit se constituere hominem alterius, et quid in regno isto servetur, n. 1 l. 89 tit. 18 part. 3.—Et an ad hoc debeat adesse causa, ibidem in n. 3.—Et an pater possit filios homines alterius facere, et an in pacto in quo quis se submittit modo supradicto, foeminae filiae comprehendantur, et quid in uxore istius se submittentis, n. 2 et 3 dict. l. 89 tit. 18 part. 3.—Homo liber an efficiatur, si occisorem domini accusaverit, si illud non probet, et qualis probatio requiratur, n. 4 l. 3 tit. 23 part. 4.—Et ad hoc, ut ista locum habeant, requiruntur ibid. duae scripturae, et quare, ibid. in n. 6 l. 89 t. 18 p. 3.—Homo liber, etiamsi ab aliquo per mille annos possideatur, usucapi non potest, n. 2 l. 6 t. 29 p. 3.—efficitur servus, si proditorem Regi, vel regno machinatam denuntiet, n. 6 l. 3 tit. 22 part. 4.—Et an in isto casu debeat pretium servi à fisco domino solvi, dict. num. 6.—Homo liber si contrahat matrimonium cum serva, quam liberam esse credidit, an comperto errore, et detecta ipsius servitute, matrimonium dirimatur, n. 1 l. 4 tit. 5 part. 4.—quamlibet donationem facere potest, servus verò non, n. 4 l. 1 tit. 4 part. 3.—an possit capi, ut serviat creditori pro debito, et qualiter hoc fiat, n. 4 l. 3 tit. 13 p. 3.—an efficiatur servus, si ad Subdiaconatum fuit promotus, n. 1 l. 6 tit. 22 part. 4, et n. 6 l. 18 per text. ibi, tit. 6 part. 1.—in quibus possit pignori dari, n. 3 et 8 l. 3 tit. 13 part. 3.—potest hodie dari obses pro satisfactione debiti, vel pro quacumque alia conventionione, dict. n. 8.—licet damnatur ad perpetuos carceres, quando illud fieri potest, non tamen per hoc efficitur servus, n. 8 l. 4 tit. 31 part. 7.—mitius debet puniri, quam servus, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

HOMO RIXOSUS, et adversus istum, n. 2 l. 13 tit. 10 part. 3.

HONESTAS sororizat cum verecundia, et quid significet, n. 1 l. 37 tit. 6 part. 1.—in matrimonio semper consideranda est, n. 2 per text. ibi, l. 12 tit. 1 part. 4.

Honor qualis debeat Papae adhiberi, gloss. l. 8 tit. 3 part. 1, et n. 2 l. 4 ibidem.—maximus est in sedendo, gloss. fin. l. 1 tit. 13 part. 1.—quid sit, num. 3 l. 17 tit. 13 part. 2.—Et an filii illegitimi vel spurii ad honores admittantur aliis deficientibus, et quid si ad hoc privilegium habeant, num. 2 l. 3 per text. ibi, tit. 13 p. 4, et n. 2 l. 2 tit. 13 part. 4.—Honor qui à Rege datur, qui est redditus alicujus villae vel Castris, in quo differat à feudo et à terra, n. 4 per text. ibi, l. 2 tit. 26 part. 4.—qui debetur parentibus, an etiam fratribus debeatur, n. 3 post princ. l. 14 tit. 16 part. 6.

HORA utile est, quod ponatur in instrumentis n. 2 l. 34 tit. 18 part. 3, non tamen istud est necessarium, ibidem.—si sit apposta in aliquo instrumento, facit illum ceteris eadem die confectis praeferi, n. 8 in fin. l. 111 tit. 18 part. 3.—si apponatur in conventionione, an illa interpellat, et constituat debitorem in mora, sicuti dies, n. 1 in fin. l. 8 tit. 14 part. 3.

HORAS CANONICAS, quis in ecclesia cantare debet, et quid si per alium serviat, n. 1 l. 34 tit. 6 part. 1.—quis dicere tenetur tam ratione beneficii, quam ordinis, et an idem erit in ordinatis ad primam tonsuram, n. 1 dict. l. 34.—Horae canonicae quotidie dici debent per ecclesiae beneficiatos publicè, si sit ecclesia Cathedralis, vel Collegialis, in aliis verò ecclesiis non tenetur, nisi in diebus festis, n. 2 dict. l. 34.—Horas canonicas non recitans, an fructus sui beneficii amittat, dict. n. 2 l. 34 tit. 6 part. 1.

HOSPITALIA, an defendant ibidem confundentes, n. 2 in princ. l. 4 tit. 11 part. 1.—Hospitalitatem debent habere Clerici, et Praelati, et quando, n. 2 l. 40 t. 5 p. 1.—in quo Episcopus exercuit unum jus episcopale, an ex eo praesumatur Episcopi auctoritate fundatum, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 1.—Hospitalia quando sunt Episcopi voluntate fundata, dicuntur loca religiosa, alias non, n. 2 l. 1 tit. 12 part. 1.—sine licentia Episcopi fundata, dominus potest poenitere, quando voluerit, dict. n. 2 l. 1.—Et tali hospitali relicta sibi non acquiruntur, sed Episcopus distribuet inter pauperes, ibidem.—Hospitalia, et alia loca pia, an gaudeant privilegio Ecclesiarum in praescriptionibus, n. 4 l. 26 tit. 29 part. 3.—an gaudeant beneficio restitutionis, n. 1 ad fin. l. 10 t. 19 part. 3.—Et quando relicta hospitali sibi non acquirantur, dict. n. 1 ad fin.

HOSPITATORES Regis ultra salarium suum aliquid accipere non possunt, etiamsi sponte sibi detur, n. 1 l. 15 tit. 9 part. 2.—Et qualiter hospites dare debeant unicuique, ibid. in n. 2.—Hospitalitatem an de necessitate teneantur hospites recipere, et quando non, n. 4 l. 26 tit. 8 part. 3.—Et an sint necessarii testes ad probandum, quod hospes dedit aliquid hospitatori; ibidem in n. 3.—Hospitalitatem communiter sunt homines rapaces, et vulgares, ibid. in n. 6.—Et quid si amicus recipere amicum, ut illum hospitaret, an idem quod in hospitatore dicendum sit, ibid. in n. 7, et n. 1 l. 7 tit. 14 part. 7.—Hospitalitatem de qua culpa teneantur, n. 4 et 9 cum aliis ibidem l. 26.—quando teneantur de facto viatorum, quando verò de facto suorum, ibidem in n. 10, et n. 2, 3 et 4 l. 7 tit. 14 part. 7.—an liberentur à cus-